

Η κυρα-Κακή και οι 12 μήνες

Μια φορά κι έναν καιρό ήτανε πάνω σε ένα βουνό, μακριά από τους ανθρώπους, μια γριά η κυρα-Κακή. Αυτή δεν είχε ποτέ καλό λόγο για κανέναν, δεν ήταν ευγενική, δε βοηθούσε το διπλανό της. Ήταν πολύ άσχημη, πάντα θυμωμένη, με μοβ μαλλιά, με τεράστια μύτη και άγρια δυνατή φωνή. Φορούσε ένα σκισμένο μαύρο φόρεμα με μαύρες μπότες. Για σπίτι της είχε μια μικρή καλύβα γεμάτη σκόνη, σκουπίδια και έντομα.

Μια μέρα ήρθαν μπροστά στην καλύβα της οι 12 μήνες και καθώς ήταν κουρασμένοι της ζήτησαν φαγητό και νερό.

-Άντε, φύγετε από δω, απάντησε η κυρα-Κακή με τη δυνατή φωνή.

-Σε παρακαλούμε, μπορούμε τουλάχιστον να μείνουμε για λίγο να ξεκουραστούμε;

-Όχι, τσακιστείτε από μπροστά μου.

-Γιατί είσαι τόσο νευριασμένη μαζί μας, τι σου έχουμε κάνει;

-Με ενοχλείτε πολύ! Ο Γενάρης με τα χιόνια φέρνει αρρώστιες, ο Φλεβάρης με τα τρελά καρναβάλια και τη φασαρία, ο Μάρτης με τα λουλούδια τις αλλεργίες και τα ζουζούνια, ο Απρίλης με το Πάσχα βρωμοκοπάει αρνί, αβγά και τσουρέκια πιφφφ... Το Μάη όλοι ανεβαίνουν στο βουνό για κατασκήνωση και δε μ' αφήνουν στην ησυχία μου. Τον Ιούνη, τον Ιούλη και τον Αύγουστο σκάει ο τόπος από τη ζέστη. Το Σεπτέμβρη ανοίγουν τα σχολεία και ακούγονται οι τσιρίδες των παιδιών και των δασκάλων. Τον Οκτώβρη φυσάει και γεμίζει ο τόπος ξερά φύλλα. Το Νοέμβρη όλο βρέχει και το Δεκέμβρη έρχονται τα Χριστούγεννα και

τα παιδιά χτυπάνε την πόρτα για τα κάλαντα. Παντού μυρίζει φαγητά που ψήνονται και οι άνθρωποι όλο γελάνε ευτυχισμένοι και ψωνίζουν.

Οι μήνες την άκουσαν και χωρίς να πουν τίποτα της έδωσαν ένα σακί κι έφυγαν. Η κυρα-Κακή μπήκε μέσα στο σπίτι της και ανοίγοντάς το πετάχτηκε από μέσα ένα φάντασμα. Αυτό την έβαλε να μαγειρεύει, να σκουπίζει, να ξεσκονίζει, να στρώνει, να πλένει την αυλή, τα ρούχα, να φυτεύει λουλούδια, να βοηθάει τα ζώα και τους ανθρώπους, να μιλάει πάντα ευγενικά. Αυτή ήταν η τιμωρία της για όλη της τη ζωή κι έζησαν όλοι καλά και η κυρα-Κακή χειρότερα.